



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**S. Avrelii Avgvstini Hippoñensis Episcopi Et S. R. E.
Doctoris Vita**

Lancilottus, Corneille

Antverpiæ, 1616

Cap. XXV. Persuasum habet, in Ecclesiâ Catholicâ esse fidem Christi, cui
reperiundæ tumor mentis eius obsistit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42857

recteque factis locum fore; quod ipse met
Epicurus credere noluit. Inquirebat autem
animæ immortalitatem, *perpetuam corporis*, *sine ullo amissionis timore, voluptatem,*
veramque beatitudinem: sed præ ceteris
Dei cognitioni vehementer insudabat.

Lib. 7. C. 6. quem licet corruptionis expertem, *nec violabilem, nec mutabilem*, eundemque uni-

versum ac summum bonum *totis medullis crederet*; tamen incorporeum ut intellige-

Quæ causam ret, haud valebat: sicut & ipsius mali causa-

non ex animi sententiâ percipiebat, quam tamen sagaciore paullatim mentis
ductu, non in Deum retulit, ut pote dulcissimum omnis boni fontem; sed neque in
diabolum, quem licet antiquum vocet *peccatorem, & prepositum mortis*, fuit tamen
bonus ab optimo Conditore factus: sed mali
causam reuerà liberum arbitrium hominis exorbitantis turpiter, & se à summo
bono retorquentis suam peruersam vo-
luntate, coniecit.

CAPVT XXV.

Persuasum habet, in Ecclesiâ Catholicâ esse fidem Christi, cui reperiundæ tumor mentis eius obficit.

HÆC aliaque id genus anxiè secum vol-
uebat, curisque mordacissimis exer-
ceba-

cebatur , quas de timore mortis , animo conceperat . Et licet haud inuentâ clare veritate , stabiliter tamen hærebat in corde eius in Catholicâ Ecclesiâ fides Christi , in multis quidem adhuc informis , non tamen ut pri-
 dem obscure ac perplexè hæsitabat , quippe quam , reiectis Mathematicorum delitiis , magis ac magis sectabatur : credens non leuiter , in Scripturis sanctis , quas Ecclesiæ Catholicæ commendarat autoritas , viam salutis diuinitus indicatam fuisse ad vitam illam à morte sempiternam . In quâ repe-
 riundâ deplorat ingenti remoræ sibi fuisse sagientis nimirum mentis tumorem , per quem interiores velut animi oculi claude-
 bantur . Qui tamen tumor posteà refedit , depressus occultiore manu Dei ; & acies Lib. 7. Cō-
 mentis eius contenebrata , salubrium dolorum fess. c. 8.
 velut acri collyrio , quotidie magis ac magis fuit sanata . Quam in rem sibi profuisse fa-
 tetur lectionem Platonis , in quo nonnulla reperit , quæ Christianæ doctrinæ neuti-
 quam aduersantur . Inde monitus ut ad se-
 ipsum regrederetur , Intraui , inquit , in inti-
 tima mea , duce te , & potui , quoniam factus es
 adiutor meus . Intraui & vidi qualicumque
 oculo animæ meæ , supra eumdem oculū animæ
 mee , supra mentem meam , lucem Domini in-
 commutabilem , quam is nouit , qui nouit veri-

Lib. 7. Cō-
 fess. cap. 5.
 & 6.

Lib. 7. Cō-
 fess. c. 8.

Affliccio
 vulis.

Lib. 7. Cō-
 fess. c. 10.

D 5 satem:

tatem: & qui nouit eam, nouit aeternitatem. Tu es Deus meus, tibi suspiro die ac nocte. Et cum te primum cognoui, tu assumpsisti me, ut viderem esse quod viderem, & nondum me esse qui viderem. Et reuerberasti infirmitatem aspectus mei, radians in me vehementer, & contremui amore, videlicet diuinæ pulchritudinis ac bonitatis; & horrore, nempe mali ac peccatorum, præcipueque damnationis aeternæ, cuius metus, beneficio lumenis eiusce superni, mentem eius clarius excarnificabat.

CAPUT XXVI.

Mysteria fidei proprius intellectu assequitur.

TVM præsertim inuenit se longè esse à Deo in regiose dissimilitudinis, tamquam audiret vocem Dei de excelso: Cibus sum grandium, cresce, & manducabis me; non hæc tantum, quæ tibi nunc obseruantur dubia, sed & plura maioraque, sequentibus temporibus de meipso pleniùs intelligendo: nec tu me mutabis in te, sicut cibum carnis tua, sed tu mutaberis in me, per similitudinem morum & vitæ. Sed enim imbecillitatem mentis in salutis ratione inuestigādā confitēs, Cognoui, ait, quoniam pro iniuncta (propter antecedentia delicta) corripuisti hominem, & tabescere fecisti sicut araneam animam